

दानियेलाचे पुस्तक - क्रमांक वीस

दानिएल आणि प्रकटीकरण: राज्यांच्या उदय आणि पतनाच्या भविष्यसूचक वस्त्रपटाचे उलगडणे

Jeff Pippenger

2023-12-15

बहीण व्हाईट अनेकदा असे निदर्शित करतात की समजून घेणे आवश्यक असलेले भविष्यवाणीविषयक धडे राज्यांच्या उदय आणि पतनाद्वारे चित्रित केलेले आहेत.

“दानिएल व प्रकटीकरण या ग्रंथांत स्पष्ट केलेल्या राष्ट्रांच्या उदय व पतनावरून, केवळ बाह्य आणि सांसारिक वैभव किती निरर्थक आहे हे आपण शिकले पाहिजे. बाबेलोन—तिच्या सर्व सामर्थ्य व ऐश्वर्यासह, ज्यासारखे आमच्या जगाने त्यानंतर कधीही पाहिले नाही,—ते सामर्थ्य व ऐश्वर्य त्या काळातील लोकांना किती स्थिर व चिरस्थायी वाटत होते,—तरी ती किती पूर्णपणे नाहीशी झाली आहे! ‘गवताच्या फुलाप्रमाणे,’ ती नष्ट झाली आहे. James 1:10. तसेच मेदो-पर्शियन राज्य, तसेच ग्रीस व रोमची राज्येही नष्ट झाली. आणि ज्याचा पाया देव नाही, ते सर्व असेच नष्ट होते. केवळ तेच टिकून राहू शकते, जे त्याच्या हेतूशी निगडित आहे आणि त्याचे चरित्र प्रकट करते. त्याची तत्त्वे हीच आमच्या जगाला ज्ञात असलेली एकमेव स्थिर गोष्ट आहेत.” Prophets and Kings, 548.

दानियेल व प्रकटीकरण या ग्रंथांत दर्शविलेल्या राज्यांच्या “उदय आणि पतन” यांवर भविष्यवाणीच्या अभ्यासासाठी योग्य दृष्टिकोन केंद्रित आहे. बाबेलच्या पतनाचे प्रतिरूप उत्पत्ति अध्याय अकरामधील निम्रोदाच्या बाबेलच्या पतनात आढळते. त्यानंतर दानियेल अध्याय पाचमध्ये बाबेल पुन्हा पतित होते. इ. स. ५३८ मध्ये सत्तेवर उदयास येणे आणि त्यानंतर इ. स. १७९८ मध्ये त्याचे पतन होणे, हा पोपसत्तेच्या इतिहासातील क्रम, बाबेलच्या अंतिम पतनाचेही प्रतिरूप ठरतो; कारण भविष्यवाणीनुसार पोपसत्ता ही आध्यात्मिक बाबेल आहे. इ. स. १७९८ मध्ये पोपसत्ता पतित झाली, आणि प्रकटीकरण अध्याय अठरा तिच्या अंतिम पतनाची रूपरेषा मांडतो. दानियेल अध्याय अकरा, वचन पंचेचाळीस मध्ये, तेथे उत्तर दिशेचा राजा म्हणून दर्शविलेली पोपसत्ता, तिला मदत करणारा कोणीही नसताना आपल्या अंताला येते. हे कृपाकाळ संपतो तेव्हा घडते; कारण अध्याय अकरातील वचन पंचेचाळीस आणि अध्याय बारातील वचन एक ही एकाच इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात.

आणि तो समुद्रांच्या मध्ये त्या गौरवशाली पवित्र पर्वतावर आपल्या राजवाड्याचे तंबू उभारील; तरी तो आपल्या अंतास येईल, आणि त्याला कोणीही साहाय्य करणार नाही. आणि त्या समयी मिखाएल उठेल, तो महान अधिपती जो तुझ्या लोकांच्या संततीसाठी उभा आहे; आणि असा संकटाचा काळ येईल, की राष्ट्र अस्तित्वात आले त्या काळापासून त्या समयापर्यंत कधीही झाला नव्हता; आणि त्या समयी तुझे लोक सोडविले जातील, जे कोणी पुस्तकात लिहिलेले आढळतील ते प्रत्येक. दानियेल 11:45, 12:1.

दुसऱ्या देवदूताचा संदेश या वास्तवावर आधारलेला आहे की बाबेल दोनदा पडली आहे. निम्रोद आणि बेलशस्सर यांच्याद्वारे प्रतीकित केलेली अक्षरशः बाबेल दोनदा पडली, आणि आध्यात्मिक बाबेल 1798 मध्ये पडली, तसेच मानवी कृपाकाल संपतो तेव्हा ती पुन्हा पडते.

आणखी एक देवदूत त्याच्या मागोमाग आला व म्हणाला, “महान बाबेल नगरी पडली आहे, पडली आहे; कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाचे पान सर्व राष्ट्रांना पाजले आहे.” प्रकटीकरण 14:8.

दुसऱ्या देवदूतामध्ये बाबेलच्या पतनाची पुनरुक्ती ही शास्त्रवचनांतील शब्द आणि वाक्यप्रचार यांच्या द्विगुणीकरणाला दुसऱ्या देवदूताच्या संदेश आणि मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या संयुक्त संदेशाचे प्रतीक म्हणून ओळखण्यासाठी भविष्यवाणीविषयक समर्थन प्रदान करते. तसेच, दानिएल आणि प्रकटीकरण या पुस्तकांमध्ये दर्शविलेल्या राज्यांच्या उदय आणि पतनावर आधारित भविष्यवाणीच्या अभ्यासासंबंधी सिस्टर व्हाईट यांनी ओळखून दिलेल्या तत्त्वांसही ती

दृढ करते. बाबेलचे पतन समजून घेण्यासाठी, भविष्यवाणीचा विद्यार्थी बाबेलची सर्व पतने “ओळीवर ओळ” एकत्र आणली पाहिजेत, जेणेकरून बाबेलच्या अंतिम पतनाचा योग्य भविष्यवाणीविषयक संदेश स्थापित करता येईल, ही संकल्पना यामुळे स्पष्ट होते.

दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशात बाबेलचा दोनदा होणारा पतन हा त्या भविष्यसूचक नियमावर आधारलेला आहे, जो हे दर्शवितो की सत्य दोन साक्षीदारांच्या साक्षीवर स्थापित होते. संदेशामध्ये बाबेलच्या पतनाचे द्विगुणीकरण हे त्या भविष्यसूचक पद्धतीचे प्रतिनिधित्व करते, जी बायबलमध्ये उत्तरवृष्टी म्हणून ओळखली जाते. ती पवित्र पद्धत, जी उत्तरवृष्टी आहे, ती म्हणजे भविष्यवाणीच्या विविध रेषा “ओळीवर ओळ” अशा रीतीने एकत्र आणण्याची अनुप्रयोगात्मक प्रक्रिया होय. भविष्यवाणीचा विद्यार्थी ही पद्धत वापरतो तेव्हा, ती पद्धत उत्तरवृष्टीचा “संदेश” स्थापित करते. पवित्र पद्धतीच्या अनुप्रयोगाद्वारे जो उत्तरवृष्टीचा संदेश स्थापित होतो, तो नंतर दुसऱ्या देवदूताच्या आणि मध्यरात्रीच्या हाकेच्या एकत्रित भविष्यसूचक इतिहासांमध्ये घोषित केला जातो. हे पहिले देवदूताच्या चळवळीच्या इतिहासात खरे होते, आणि आजही, तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीच्या इतिहासात, ते खरे आहे.

दानिएल या पुस्तकातील चौथा आणि पाचवा अध्याय इतिहासाची ती रेषा दर्शवितात जी बाबेलच्या उदय व प्रारंभाला व्यापते—चौथ्या अध्यायात नबुखदनेस्सर याच्याद्वारे त्याचे प्रतिनिधित्व केले आहे—आणि नंतर बाबेलच्या पतन व समाप्तीला—पाचव्या अध्यायात बेलशस्सर याच्याद्वारे त्याचे प्रतिनिधित्व केले आहे. एकत्रितपणे हे दोन्ही एक भविष्यवाणीची रेषा निर्माण करतात. त्या दोन अध्यायांद्वारे निर्माण झालेली भविष्यवाणीची रेषा दानिएलच्या पहिल्या ते तिसऱ्या अध्यायांवर आरोपित केली पाहिजे, जेणेकरून उत्तरवृष्टीचा संदेश स्थापित होईल.

ही दोन अध्याय नबुखदनेस्सराच्या पडझडीचे व पुन्हा उभे राहण्याचे, आणि बेलशस्सराच्या पडझडीचे व विनाशाचे चित्रण करतात; आणि म्हणूनच ते या वंशरेषेच्या प्रारंभी व शेवटी बाबेलच्या पतनाचे प्रस्तुतीकरण करतात. या दोन अध्यायांनी निर्माण केलेली भविष्यवाणीची रेषा बाबेलच्या पतन, उभारणी, आणि मग पुन्हा पतन यांवर रचलेली आहे. ही एकच बाब हे ओळखून देते की ते दोन अध्याय दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतात. हे दोन अध्याय प्रकटीकरण तेराच्या पृथ्वीवरील पशूच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि त्या इतिहासात दुसऱ्या देवदूताचा संदेश व मध्यरात्रीचा घोष हे दोनदा जाहीर केले जातात.

म्हणून, दानिएलच्या चौथ्या व पाचव्या अध्यायांचा विचार सुरू करण्यापूर्वी, आपण उत्तरकाळच्या पावसाची पवित्र कार्यपद्धती ओळखू; आणि मग त्या कार्यपद्धतीचा अवलंब करून, आपण उत्तरकाळच्या पावसाचा संदेश ओळखू.

पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या इतिहासातील एक महत्त्वाचा मार्गचिन्ह म्हणजे विल्यम मिलर यांच्या भविष्यवाणीच्या अर्थनिर्णयाच्या नियमांनी दर्शविलेली कार्यपद्धती होय. त्या नियमांचा उपयोग मनुष्यांनी मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाचा संदेश ओळखण्यासाठी केला, आणि तो संदेश त्या इतिहासासाठी उत्तरवृष्टीचा संदेश होता. तिसऱ्या देवदूताच्या इतिहासातील एक महत्त्वाचा मार्गचिन्ह म्हणजे “Prophetic Keys” म्हणून दर्शविली गेलेली कार्यपद्धती होय. आपल्या वर्तमान इतिहासातील मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाचा संदेश ओळखण्यासाठी हे नियम विल्यम मिलर यांच्या नियमांबरोबर वापरले जाणे आवश्यक आहे, आणि त्या नियमांद्वारे जो संदेश आता स्थापित केला जात आहे तो अंतिम दिवसांतील उत्तरवृष्टीचा संदेश आहे. मिलर यांचे नियम पृथ्वीवरील पशूच्या भविष्यवाणीच्या इतिहासातील पूर्ववृष्टि दर्शवितात, आणि ते नियम “Prophetic Keys” बरोबर एकत्रित झाल्यावर पृथ्वीवरील पशूच्या भविष्यवाणीच्या इतिहासातील उत्तरवृष्टि दर्शवितात.

उत्तरवृष्टी हा संदेश निर्माण करण्यासाठी वापरला जाणारा कार्यपद्धतीचा मार्ग आहे. असे काही लोक आहेत की जे फसविले जातात, कारण ते प्रथम त्या अनुभूतीला उत्पन्न करणारा संदेश शोधून न घेता, उत्तरवृष्टीचा अनुभव शोधतात. ख्रिस्ती धर्मातील पॅटेकोस्टल मंडळ्या त्या फसवणुकीचे एक स्पष्ट उदाहरण आहेत. त्याच प्रकारची भरकटलेली दिशा त्यांनाही उपलब्ध आहे जे उत्तरवृष्टीचा संदेश शोधतात, परंतु उत्तरवृष्टीचा संदेश ओळखून सिद्ध करणारी कार्यपद्धती शोधण्यास नकार देतात. योग्य कार्यपद्धतीशिवाय योग्य संदेश ओळखता येत नाही. योग्य संदेशाशिवाय योग्य अनुभव अशक्य आहे.

या बायबलमधील तथ्याचे महत्त्व बहुतेकांच्या लक्षात येत नाही, कारण बायबलचा अभ्यास करण्याची एकच योग्य पद्धत आहे आणि बायबलचा अभ्यास करण्याच्या अनेक अयोग्य पद्धती आहेत, ही शक्यता त्यांनी कधी विचारात घेतलेलीच नाही. बायबलचा अभ्यास करण्याची अयोग्य पद्धत—आणि तीच सर्वात अधिक निवडली जाते—म्हणजे बायबल काय शिकवते याविषयी इतर माणसांच्या मतांवर विश्वास ठेवणे. मनुष्यांमध्ये हा इतका सर्वसामान्य प्रश्न आहे की प्रत्येक चर्च त्यांच्या कळपांच्या या चुकीने समजल्या गेलेल्या गरजेला प्रतिसाद देण्यासाठी एक व्यवस्था उभी करते. ही खोटी गरज, अशा खोट्या कार्याला जन्म देते की ज्यामध्ये नेतृत्वाची अशी एक व्यवस्था स्थापन केली जाते, ज्यांना बायबलविषयक समजुतीचे आध्यात्मिक तज्ज्ञ म्हणून ओळखले जाते, आणि जे अप्रशिक्षित कळपाच्या समजुतीला योग्य दिशा देतील असे मानले जाते. बायबल चर्चच्या रचनेसाठी अत्यंत सुव्यवस्थित अशी एक व्यवस्था निश्चितपणे दर्शवते, ज्यामध्ये वडील, संदेष्टे आणि शिक्षक यांचा समावेश आहे; परंतु बायबल कधीही चर्च-संघटनेच्या त्या भ्रष्ट रूपास मान्यता देत नाही, जे अशा नेतृत्व-व्यवस्थेला जन्म देते की ज्यांना काय सत्य आहे किंवा काय सत्य नाही, आणि त्यानंतर कोण विधर्मी आहे किंवा नाही, हे ठरविण्यासाठी अभिषिक्त करण्यात आलेले असते.

देवापुढे मान्य ठरशील असा स्वतःला सिद्ध करण्याचा अभ्यास कर; असा कामकरी हो की ज्याला लज्जित व्हावे लागू नये, आणि सत्याच्या वचनाचे योग्य रीतीने विभाजन करणारा असावा. 2 तीमथ्य 2:15

मंडळीचा एखादा नेता उपदेश करावा, ताडना द्यावी, शिक्षण द्यावे, आणि खोट्या शिकवणींविरोद्ध तसेच त्या खोट्या शिकवणींचा प्रसार करणाऱ्यांविरोद्ध सावध राखावे; परंतु आपण प्रत्येकाने “सत्याच्या वचनाचे योग्य विभाजन करीत” स्वतःस “देवापुढे मान्य” ठरविण्यासाठी “अभ्यास करावा.” असे करताना, सत्याच्या वचनाचे योग्य विभाजन करण्याचा अचूक मार्ग कोणता आहे, हे बायबल ज्या पद्धतीला दर्शविते, ती पद्धत आपण जाणून घेतली पाहिजे. यशयाचे पुस्तक या प्रश्नांना उत्तर पावसाच्या संदर्भात मांडते; म्हणून आपण तेथूनच आरंभ करू.

त्या दिवशी परमेश्वर आपल्या कठोर, महान आणि बलवान तलवारीने लेव्यातान त्या भेदक सर्पाला, म्हणजे त्या वाकड्या सर्प असलेल्या लेव्यातानाला शिक्षा करील; आणि समुद्रात असलेल्या अजगराचा तो वध करील. त्या दिवशी तुम्ही तिच्याविषयी गा, “लाल द्राक्षारसाची द्राक्षमळा.” मी परमेश्वर तिचे रक्षण करीत आहे; मी तिला प्रत्येक क्षणी पाणी देईन; कोणी तिला इजा करू नये म्हणून मी तिचे रात्रंदिवस रक्षण करीन. माझ्यात क्रोध नाही; युद्धात कोण माझ्याविरोद्ध काटेकुटे आणि खुरटी झुडपे उभी करील? मी त्यांच्यामधून जाईन; मी त्यांना एकत्र जाळून टाकीन. नाहीतर त्याने माझ्या सामर्थ्याचा आश्रय धरावा, म्हणजे तो माझ्याशी शांती करील; होय, तो माझ्याशी शांती करील. याकोबापासून येणाऱ्यांना तो मुळे धरावयास लावील; इस्राएल फुलेल आणि कळी धरील, आणि जगाच्या पृष्ठभागाला फळांनी भरून टाकील. ज्यांनी त्याला मारले त्यांना जसा त्याने मारले, तसा त्याने त्याला मारले आहे काय? किंवा ज्यांचा त्याच्यामुळे वध झाला त्यांच्याप्रमाणेच त्याचा वध झाला आहे काय? मापाने, जेव्हा ती फुटून बाहेर येते, तेव्हा तू तिच्याशी वाद करशील; पूर्ववाऱ्याच्या दिवशी तो आपला प्रचंड वारा आवरतो. म्हणून याकोबाचे अधर्म याचद्वारे शुद्ध केले जाईल; आणि त्याचे पाप दूर करण्याचे हेच सर्व फळ आहे; जेव्हा तो वेदीचे सर्व दगड तुकडे केलेल्या खडूच्या दगडांसारखे करील, तेव्हा अशेरा-वृक्ष आणि मूर्ती उभ्या राहणार नाहीत. तरीही तटबंद शहर उजाड होईल, आणि वस्ती टाकून दिलेली असेल, आणि अरण्यासारखी सोडून दिली जाईल; तेथे वासरू चरेल, तेथेच ते निजेल, आणि तिच्या फांद्या खाऊन टाकील. तिच्या फांद्या वाळून गेल्यावर त्या मोडल्या जातील; स्त्रिया येतील व त्यांना आग लावतील; कारण हा विवेकशून्य लोकसमूह आहे; म्हणून ज्याने त्यांना निर्माण केले तो त्यांच्यावर दया करणार नाही, आणि ज्याने त्यांना घडविले तो त्यांच्यावर कृपा दाखवणार नाही. आणि त्या दिवशी असे होईल की, परमेश्वर नदीच्या कालव्यापासून मिसराच्या ओढ्यापर्यंत झोडपून वेगळे करील, आणि इस्राएलच्या लेकरांनी, तुम्हाला एकेक करून गोळा केले जाईल. आणि त्या दिवशी असे होईल की, महान रणशिंग फुंकले जाईल, आणि अशूर देशात नाश पावण्याच्या अवस्थेत असलेले व मिसर देशातील हाकललेले येतील, आणि यरुशलेम येथील पवित्र पर्वतावर परमेश्वराची उपासना करतील. यशया 27:1-13.

मागील लेखांमध्ये, देवाची इतर लेकरे बाबेलमधून बाहेर बोलावण्यासाठी उभारण्यात आलेल्या “निशाणाविषयी” आपण वारंवार विचार केला आहे. यशया अध्याय सत्तावीसच्या शेवटच्या वचनात, “महान कर्णा फुंकला जाईल, आणि अशूर देशात नाश पावण्यास तयार झालेले येतील,” असे म्हटले आहे, तेव्हा त्या निशाणाच्या कार्याचा उल्लेख

केला आहे. शेवटच्या दिवसांत अशूर हे बाबेलचे प्रतीक आहे; आणि त्या वचनामध्ये बाबेलमधून बाहेर येण्याचा इशारा देणारा संदेश जे ऐकतात, ते भविष्यवाणीनुसार “यरुशलैमाच्या पवित्र पर्वतावर” स्थित असलेल्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांनी दर्शविलेल्यांबरोबर येऊन उपासना करतात.

हा पद म्हणतो, “आणि त्या दिवशी असे होईल.” “तो दिवस,” म्हणजे प्रकटीकरण अध्याय अठरा मधील दुसरा आवाज देवाच्या इतर मुलांना बाबेलमधून बाहेर बोलावतो तो दिवस, हा संपूर्ण अध्यायाचा संदर्भ आहे. प्रकटीकरण अध्याय अठरा मधील दुसरा आवाज रविवारच्या कायद्याच्या वेळी आक्रोश करतो, जेव्हा टायरची वेश्या स्मरणात आणली जाते.

आणि मी स्वर्गातून दुसरा एक आवाज ऐकला, जो म्हणत होता, “माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर पडा; म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांचे भागीदार होणार नाही, आणि तिच्या पीडांपैकी काहीही तुम्हांला प्राप्त होणार नाही. कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिचे अधर्म स्मरणात ठेवले आहेत.” प्रकटीकरण 18:4, 5.

यशया अध्याय सत्तावीस हा ज्या त्याच दिवसाची ओळख करून देत आरंभ होतो, ज्या दिवसाने हा अध्याय समाप्त होतो, जेव्हा तो म्हणतो, “त्या दिवशी परमेश्वर आपल्या कठोर, महान आणि बलवान तलवारीने लेवियाथान त्या वेगवान सर्पला, अगदी त्या वाकड्या सर्प असलेल्या लेवियाथानाला दंड देईल; आणि तो समुद्रात असलेल्या अजगराला ठार करील.”

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, देवाचा कार्यकारी, प्रतिशोधात्मक न्याय अजगराच्या राज्यांवर—म्हणजे संयुक्त राष्ट्रसंघ, पशूवर—म्हणजे पोपसत्ता, आणि खोट्या संदेष्ट्यावर—म्हणजे संयुक्त संस्थाने—आरंभ होतो. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, खोटा संदेष्टा बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून पदच्युत होतो, आणि राष्ट्रीय धर्मत्याग राष्ट्रीय विध्वंस उत्पन्न करतो. रविवारचा कायदा हा तो बिंदू आहे जिथे देवाचे कार्यकारी न्याय अजगरावर पडू लागतात, जो सैतान आहे (आणि ज्याचे पृथ्वीवरील राज्य अजगर म्हणून दर्शविलेले आहे), तसेच पशूवर आणि खोट्या संदेष्ट्यावरही. ही प्रगतिशील शिक्षा आहे, जी रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होते. यशया अध्याय सत्तावीसचा आरंभ आणि शेवट रविवारच्या कायद्याशी संबंधित आहे, आणि हा अध्याय त्या विशिष्ट मुद्द्यांचे प्रतिनिधित्व करतो जे रविवारच्या कायद्यापर्यंत नेणाऱ्या आणि त्यानंतरच्या इतिहासाशी थेट जोडलेले आहेत.

आपण सत्तावीसावा अध्याय विचारात घेत आहोत, कारण तो अठ्ठावीसाव्या आणि एकोणतीसाव्या अध्यायांसाठी भविष्यवाणीचा संदर्भनिर्धार करतो. त्या अध्यायांमध्ये आपल्याला उत्तरवर्षाची पद्धतशास्त्ररूप व्याख्या आढळेल, ज्यायोगे दानियेलाच्या पहिल्या ते तिसऱ्या अध्यायांवर दानियेलाच्या चौथ्या आणि पाचव्या अध्यायांचे अध्यारोपण करण्याचे महत्त्व आपल्याला समजण्यास अनुमती मिळेल. यशया अध्याय सत्तावीसामध्ये अजगराच्या राज्यावर होणाऱ्या क्रमिक शिक्षेच्या प्रारंभाची ओळख करून दिल्यानंतर, तो नोंद करतो की त्या कालावधीत देवाच्या लोकांना “तिजविषयी गाण्यास” आज्ञा देण्यात येते. कोणाविषयी गावे?

कोणासाठी गायचे आहे याचे उत्तर या गीताच्या शीर्षकात आहे, कारण त्यांनी “परमेश्वर जपतो असा लाल द्राक्षारसाचा द्राक्षमळा” हे गाणे गायचे आहे. द्राक्षमळ्याची कथा ही देवाच्या लोकांची कथा आहे, आणि तिचा प्रथम उल्लेख यशया यांनी पाचव्या अध्यायात केला आहे.

आता मी माझ्या परमप्रियासाठी त्याच्या द्राक्षमळ्याविषयी माझ्या प्रियाचे गीत गाईन. माझ्या परमप्रियाचा एक द्राक्षमळा अतिशय सुपीक टेकडीवर होता: त्याने त्यास कुंपण घातले, त्यातील दगड काढून टाकले, आणि उत्तमात उत्तम द्राक्षवल्ली लावली, आणि त्याच्या मध्यभागी एक मनोरा बांधला, तसेच त्यात एक द्राक्षरसकुंडही तयार केले: आणि त्याने अपेक्षा केली की त्यात द्राक्षे येतील, परंतु त्यात रानटी द्राक्षे आली. आणि आता, हे यरुशलैमेचे रहिवाशांनो, आणि यहूदाच्या पुरुषांनो, मी विनवितो, माझ्या आणि माझ्या द्राक्षमळ्याच्या मध्ये न्याय करा. माझ्या द्राक्षमळ्यासाठी मी जे केले नाही असे आणखी काय करता आले असते? मग मी अपेक्षा केली की त्यात द्राक्षे येतील, तर त्यात रानटी द्राक्षे का आली? आणि आता ऐका; मी तुम्हांस सांगतो की मी माझ्या द्राक्षमळ्याचे काय करीन: मी त्याचे कुंपण काढून टाकीन, आणि तो भक्षण केला जाईल; त्याची भिंत पाडून

टाकीन, आणि तो तुडविला जाईल: आणि मी त्यास उजाड करून टाकीन: त्याची छाटणी केली जाणार नाही, किंवा तो खणला जाणार नाही; परंतु त्यात काटेरी झुडपे व काटे उगवतील: आणि मी मेघांनाही आज्ञा देईन की त्यांनी त्याच्यावर पाऊस पाडू नये. कारण सेनाधीश परमेश्वराचा द्राक्षमळा म्हणजे इस्राएलचे घराणे, आणि यहुदाचे पुरुष ही त्याची मनोहर लागवड आहे: आणि त्याने न्यायाची अपेक्षा केली, पण पाहा, जुलूम; धार्मिकतेची अपेक्षा केली, पण पाहा, आक्रोश. यशया 5:1-5.

रविवार-कायद्याच्या संकटकाळाच्या इतिहासात, देवाच्या लोकांनी देवाच्या लोकांसमोर द्राक्षमळ्याचे गीत गायचे आहे; कारण त्या गीतात असे म्हटले आहे, “आणि आता, हे यरुशलमेचे रहिवाशांनो, आणि यहुदाच्या मनुष्यांनो, मी विनवितो, माझ्या व माझ्या द्राक्षमळ्यामध्ये न्याय करा.” द्राक्षमळ्याचे गीत हे असे गीत आहे की जे पूर्वीच्या करारातील लोकांना बाजूस सारले जाणे ओळख करून देते, त्या वेळी देव त्यांच्याबरोबर करारात प्रवेश करतो ज्यांच्याविषयी पेत्र म्हणतो, “जे पूर्वी लोक नव्हते, परंतु आता देवाचे लोक आहेत.” हे देखील दर्शविते की त्या द्राक्षमळ्यावर पाऊस पडलेला नाही; अशा रीतीने त्या कालखंडात येणाऱ्या एलियाच्या कार्याची ओळख करून देते, आणि त्या काळात जो एकटाच पाऊस उत्पन्न करू शकतो तो तोच आहे. आपण जाणतो की हे गीत करारातील एका लोकसमूहाला बाजूस सारले जाण्याविषयी आहे; कारण द्राक्षमळ्याचे गीत ख्रिस्ताने प्राचीन इस्राएलास त्या काळात गायिले होते, जेव्हा प्राचीन इस्राएलास बाजूस सारले जात होते, आणि त्याच वेळी देव आध्यात्मिक इस्राएलाबरोबर करारात प्रवेश करित होता.

आणखी एक दृष्टांत ऐका: एक गृहस्थ होता; त्याने द्राक्षमळा लावला, त्याभोवती कुंपण घातले, त्यात द्राक्षरस काढण्याकरिता द्रोण खणला, आणि एक मनोरा बांधला; मग तो शेतकऱ्यांना भाड्याने देऊन दूर देशी निघून गेला. आणि फळांचा हंगाम जवळ आल्यावर, त्याने आपल्या दासांना त्या शेतकऱ्यांकडे पाठविले, म्हणजे त्यांनी त्याची फळे घ्यावीत. पण त्या शेतकऱ्यांनी त्याच्या दासांना पकडले, एकाला मारहाण केली, दुसऱ्याला ठार केले, आणि आणखी एकाला दगडमार केला. पुन्हा त्याने पहिल्यांपेक्षा अधिक इतर दास पाठविले; आणि त्यांनी त्यांच्याशीही तसेच केले. परंतु शेवटी त्याने त्यांच्याकडे आपला पुत्र पाठविला, असे म्हणत, ‘ते माझ्या पुत्राचा मान राखतील.’ पण त्या शेतकऱ्यांनी पुत्राला पाहिल्यावर आपापसांत म्हटले, ‘हाच वारस आहे; चला, आपण याला ठार मारू आणि याचा वारसा हस्तगत करू.’ मग त्यांनी त्याला पकडले, द्राक्षमळ्याबाहेर फेकून दिले, आणि ठार मारले. म्हणून द्राक्षमळ्याचा स्वामी येईल तेव्हा तो त्या शेतकऱ्यांचे काय करील? ते त्याला म्हणाले, ‘तो त्या दुष्ट मनुष्यांचा अत्यंत दयनीय नाश करील, आणि आपला द्राक्षमळा इतर शेतकऱ्यांना भाड्याने देईल, जे त्याला योग्य वेळी त्याची फळे देतील.’ येशू त्यांना म्हणाला, ‘तुम्ही शास्त्रांत कधी वाचले नाही काय, “ज्या दगडाला बांधकाम करणाऱ्यांनी नाकारले, तोच कोपऱ्याचा प्रमुख दगड झाला आहे; हे प्रभूकडून झाले आहे, आणि ते आमच्या दृष्टीने अद्भुत आहे”? म्हणून मी तुम्हांला सांगतो, देवाचे राज्य तुमच्याकडून काढून घेतले जाईल, आणि त्याची फळे उत्पन्न करणाऱ्या राष्ट्राला दिले जाईल. आणि जो कोणी या दगडावर पडेल तो तुकडे तुकडे होईल; पण ज्याच्यावर तो पडेल त्याला तो चूर्ण करून टाकील.’ आणि मुख्य याजकांनी व फरीश्यांनी त्याचे दृष्टांत ऐकले, तेव्हा तो त्यांच्याविषयी बोलत आहे हे त्यांनी ओळखले. मत्तय 21:33-45.

जेव्हा येशूने प्राचीन इस्राएलाला देवाच्या द्राक्षमळ्याचे गीत गायले, तेव्हा त्या संदेशाच्या तर्कशुद्धतेने व सामर्थ्याने ते इतके आकृष्ट झाले की, जेव्हा येशूने कुतर्क करणाऱ्या यहुदांना विचारले की ज्यांनी पुत्राचा वध केला त्यांच्याशी द्राक्षमळ्याचा स्वामी काय करील, तेव्हा “तो त्या दुष्ट मनुष्यांचा अत्यंत दयनीय रीतीने नाश करील, आणि आपला द्राक्षमळा इतर कुळवाड्यांना देईल, जे त्याला आपल्या आपल्या काळी फळे देतील,” असे म्हणताना त्यांना योग्य उत्तर दिल्याशिवाय राहवेना.

यानंतर येशूने त्या गीतात त्वरित आणखी एक ओळ जोडली, जेव्हा त्याने नाकारलेल्या दगडाविषयी गायले; आणि शेवटच्या कडव्यात त्यांच्या उत्तराचा धागा एकत्र बांधत तो म्हणाला, “म्हणून मी तुम्हांस सांगतो, देवाचे राज्य तुमच्यापासून काढून घेतले जाईल आणि त्याची फळे उत्पन्न करणाऱ्या एका राष्ट्राला दिले जाईल. आणि जो कोणी या दगडावर पडेल तो तुकडे-तुकडे होईल; पण ज्याच्यावर हा पडेल त्याला तो चूर्ण करून टाकील.” “त्याला चूर्ण करून टाकील” हा वाक्प्रचार यशया सत्तावीसातील या विधानाचा प्रतिध्वनी आहे की, “वेदीचे सर्व दगड फोडून वेगळे

केलेल्या खडूच्या दगडांसारखे होतील; आणि अरण्यदेवतेचे खांब व कोरीव प्रतिमा उभ्या राहणार नाहीत." ही दोन्ही जोशियाने केलेल्या पुनरुज्जीवनाच्या कार्याविषयीची संदर्भे आहेत; जोशिया शेवटच्या दिवसांतील त्या लोकांचे प्रतीक होता जे "सात काळ" पुन्हा शोधून काढतात, आणि हाच तो अडखळण्याचा दगड आहे, जो ज्यांना तो मौल्यवान वाटत नाही त्यांना चिरडून टाकतो.

रविवार-कायद्याच्या दिवशी, यशया अध्याय सत्तावीसमध्ये जसे दर्शविले आहे, जे "पूर्वी काळी लोक नव्हते," त्यांनी परमेश्वराच्या लाल द्राक्षारसाच्या द्राक्षमळ्याचे गीत गाणे अपेक्षित आहे. या लेखांनी वारंवार हे स्पष्ट केले आहे की पहिल्या आणि दुसऱ्या संदेशांशिवाय तिसरा संदेश नसतो. रविवार-कायदा हाच तिसरा संदेश आहे, आणि रविवार-कायद्याचा दिवस पहिल्या व दुसऱ्या संदेशांचा इतिहास अंतर्भूत करतो. यशया अध्याय सत्तावीसमध्ये, रविवार-कायदा दानियेल अध्याय एकमध्ये दर्शविलेल्या कालखंडाची ओळख करून देत आहे, आणि नंतर पुन्हा दानियेल अध्याय एक ते तीनमध्येही. भविष्यवाणीनुसार, अध्याय सत्तावीसमधील रविवार-कायद्याचा दिवस ११ सप्टेंबर २००१ च्या इतिहासाची ओळख करून देत आहे, जेव्हा पहिला संदेश सामर्थ्याने सुसज्ज झाला, येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्यापर्यंत.

पुढील लेखात, रोमची वेश्या तिचे गीत गाण्यास सुरुवात करील त्या टप्प्यापूर्वीच्या काळात उद्धारप्राप्तांनी जाहीर करावयाच्या गीताविषयीचा आपला विचार आपण पुढे चालू ठेवू.

आणि मी पाहिले, आणि पाहा, सियोन पर्वतावर एक कोकरू उभे होते, आणि त्याच्याबरोबर एक लाख चव्वेचाळीस हजार जण होते; त्यांच्या कपाळांवर त्याच्या पित्याचे नाव लिहिलेले होते. आणि मी स्वर्गातून एक आवाज ऐकला; तो पुष्कळ जलांच्या आवाजासारखा व मोठ्या गडगडाटाच्या आवाजासारखा होता; आणि मी वीणावादक आपल्या वीणा वाजवीत आहेत असा वीणावादनाचा आवाज ऐकला. आणि ते सिंहासनासमोर, चार प्राणिमात्रांसमोर व वडीलजनांसमोर जणू काही नवे गीत गात होते; आणि पृथ्वीवरून विकत घेतलेल्या त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांशिवाय कोणीही ते गीत शिकू शकत नव्हते. हे तेच आहेत, जे स्त्रियांसह अपवित्र झाले नाहीत; कारण ते कुमारी आहेत. हे तेच आहेत, जे कोकरू जिकडे जाईल तिकडे त्यांच्या मागे जातात. हे मनुष्यांमधून विकत घेतले गेलेले आहेत, देवाकरिता व कोकराकरिता प्रथमफळ म्हणून. आणि त्यांच्या मुखात कपट आढळले नाही; कारण ते देवाच्या सिंहासनासमोर निर्दोष आहेत. प्रकटीकरण १४:१-५.